

ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА

Хижняк С.М.

Науковий керівник – к.т.н., доц. Марченко М.В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка. 61050, м. Харків. просп. Московський, 45, каф. технічних систем та технологій тваринництва ім. Б.П.Шабельника
тел. (057) 732-99-65, E-mail: kaf_mtf@ukr.net

Будівництво нових великих ферм стримується не тільки недостатніми фінансовими ресурсами, але і протидією більшості керівників сільськогосподарських підприємств, фермерів, які, не бажаючи пов'язувати себе турботами по розвитку тваринництва, тому що забезпечені достатньою особистим доходом від виробництва і реалізації зерна, соняшника та кукурудзи. При цьому більшість регіонів країни мають сприятливі умови для розвитку тваринництва, в тому числі великої рогатої худоби, свинарства, вівчарства і конярства: достатня кількість природних пасовищ і сінокосів, зернових кормів, людських, енергетичних ресурсів та ін.

Одним з основних напрямків прискорення науково-технічного прогресу в тваринництві є вдосконалення організаційно-технологічних форм розвитку науково-інноваційної сфери в цій галузі. Практика передових тваринницьких підприємств, як нашої країни так і за кордоном показує, що для підвищення інноваційної активності виробників тваринницької продукції важливе значення має і їх постійний зв'язок з наукою і впровадженням новітніх розробок у виробництво. У нових умовах господарювання особливу увагу вони повинні приділяти науковим розробкам інноваційного характеру і ефективно застосовувати їх в своїх господарствах.

При організації тваринницьких господарств слід виходити з основних принципів системного підходу і по-можливості передбачити завершений цикл виробництва продукції тваринництва. Вона включає підсистему кормовиробництва, що знаходиться в складі господарства і передбачає заготівлю сіна, сінажу і соломи в рулонах, приготування повноцінних комбікормів і доставку всіх видів кормів до тваринницьких приміщень. Крім того, в зв'язку з дефіцитом органічних добрив в складі господарства повинно бути передбачено складання, транспортування та переробки гною. В схемі інноваційного сільськогосподарського підприємства повинна бути передбачена система, що включає будівлі з обладнанням і тваринами, людські ресурси, що здійснюють контроль виробництва, спостереження за поголів'ям, завантаження годівниць кормами, внесення підстилки, напування тварин, періодичну очистку і дезінфекцію приміщення. Відтворення молодняку може здійснюватися як в господарстві, так і в господарствах - партнерах (репродукторах). Ветеринарне забезпечення здійснюється службою, що входить до складу господарства. Реалізація переробленого гною проводиться силами господарства, а реалізація виробленої продукції (молока, яловичини) за договором з переробними і торговими організаціями.

У реалізації інноваційних процесів освоєння досягнень науково-технічного прогресу стає ключовим фактором, так як забезпечує своєчасну модернізацію тваринницьких ферм, освоєння передових технологій, ресурсозбереження та беззбитковості роботи підприємств, що, в кінцевому рахунку, визначає конкурентоспроможність виробленої продукції і стійкість виробництва. Але для цього необхідна інноваційна активність тваринників тваринницької продукції, що виявляється в конкретній інноваційній політиці, здійснюваної шляхом постановки мети інноваційної стратегії, підтримки перспективних інноваційних програм і проектів.